

365

DNÍ

se svatou Faustynou

Nejkrásnější stránky
z Deníčku

karmelitánské
nakladatelství

Edice **365**

365

dní se svatou Faustynou

Nejkrásnější stránky
z Deníčku

KARMELITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Faustyna Kowalska, svatá, 1905-1938

365 dní se svatou Faustynou : nejkrásnější stránky z Deníčku / Deníček sv. Faustyny Kowalské přeložil Jiří Hrdý. – V Praze : Karmelitánské nakladatelství, 2022. – 405 stran. – (365 ; svazek 4.)

Podle polského originálu *Słowa na kazdy dzien*, rozšířeného o další citace z českého vydání Deníčku (Kostelní Vydří : Karmelitánské nakladatelství, 2008) – Vydalo Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s.r.o.

ISBN 978-80-7566-388-7 (vázáno)

* 27-789.9-788.4-055.2 * 27-36-055.2 * 27-587.5-055.2 * 27-31-138-526.7 * 272-534.3 * 27-184 * 27-584 * 27-587.5 * 272-587 * 27-788-1/-9 * 929 * (438) * (093.3) * (0:82-97) * (0:82-84) * (082.21)

– Faustyna Kowalska, svatá, 1905-1938. *Dzienniczek*

– Ježíš Kristus

– sestry Matky Božího milosrdenství – Polsko – 1901-1950

– křesťanské svěťice – Polsko – 1901-1950

– křesťanské vizionářky – Polsko – 1901-1950

– Srdce Ježíše

– Boží milosrdenství

– Bůh a člověk

– duchovní život

– duchovní vidění – Polsko – 1901-1950

– katolická mystika – Polsko – 1901-1950

– řeholní život – Polsko – 1901-1950

– denní četba

– deníky

– modlitby

– citáty

– výběry

27-5 - Liturgie. Křesťanské umění a symbolika. Duchovní život [5]

929 - Biografie [8]

Texty z Deníčku sv. Faustyny Kowalské, otištěné v této knize, mají církevní schválení Arcibiskupství pražského, č. j. 0829/2001, ze dne 26. února 2001
Původní polské vydání vyšlo pod názvem *Słowa na kazdy dzien. Św. Siostra Faustyna. Myśli, misja, modlitwy* ve Wydawnictwu M v Krakově v roce 2002.

Úryvky pocházejí z knihy Faustyna Kowalská, *Dzienniczek: Miłosierdzie Boże w duszy mojej*. Všechna práva Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství jsou vyhrazena.

© Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, ul. Żytnia 3/9, 01-014 Warszawa, Polska.

Czech edition © KatMedia, s. r. o., Praha, 2022

ISBN 978-80-7566-388-7

Slovo úvodem

Četbou *Deníčku* svaté sestry Faustyny Kowalské vstupujeme do její školy spirituality. Ta je hluboce evangelní, dotýká se totiž samotných základů křesťanství. Je též univerzální, protože ji může využít každý člověk bez ohledu na povolání, vzdělání, věk, společenské postavení aj. Svatá Faustyna nás učí objevovat milosrdnou lásku Boží a kontemlovat ji v běžném životě, což jednoduše znamená prožívat náš život s Ježíšem. Postojem důvěry k Bohu nás však také učí odpovídat na Jeho lásku, která nás předchází. Tento postoj se vyznačuje plněním Boží vůle, činorodou láskou k bližnímu, láskou k církvi a k eucharistii, stejně jako úctou k Matce Božího milosrdenství. Každý den v roce se nám tak prakticky stává jednou lekcí ve škole našeho života.

sestra M. Alžběta Siepaková

Svatá Faustyna Kowalská

Narodila se jako třetí z deseti dětí 25. srpna 1905 v polském Głogowici; při křtu dostala jméno Helena. Pocházela z chudých poměrů, její rodiče byli drobní rolníci. Když jako dítě vykonávala pomocné práce u jedné bohaté rodiny, pocítila silné povolání k řeholnímu životu. Rodiče jí ale život v klášteře nechtěli dovolit kvůli chudobě. Vrátila se proto do služby, aby si našetřila menší obnos potřebný pro vstup do kláštera a 1. srpna 1925 vstoupila k varšavským Milosrdným sestrám bl. Panny Marie. Při obláčce v dubnu 1926 přijala jméno Marie Faustyna, slavné sliby složila v květnu 1933. Žila ve více klášterech, kde pracovala většinou na zahradě a v kuchyni. V roce 1928 onemocněla tuberkulózou (diagnostikovanou až r. 1932). V dubnu 1938 byla hospitalizována. Zpět mezi spolusestry se vrací v září 1938. Umírá v krakovském klášteře 5. října 1938. Jan Pavel II. ji blahorečil 18. dubna 1993 a svatořečil 30. dubna 2000.

I když byla Faustyna prostou venkovskou dívkou, dospěla k mystickým výšinám – vytrvalým úsilím v ctnostech a modlitbě a pozorným nasloucháním Duchu Svatému. Rozjímání jí otevřelo cestu k vlité kontemplaci. Dospěla až k mystickému sňatku s Kristem a k tomu, že jí bylo svěřeno poselství o Božím Milosrdenství. V jednom zjevení jí Ježíš řekl: „Namaluj obraz podle toho, co vidíš, s nápisem: *Ježíši, důvěřuji ti. ...* Slibuji, že duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne. Já sám ji budu bránit jako svou slávu“ (*Den. 47*).

Faustyna byla mystičkou milosrdné lásky Boha Otce. Uváděla tuto lásku do života svou prostotou, radostnou povahou, pokornou a pracovitou službou druhým, hlavně ale svým skrytým životem s Kristem v Bohu. Obraz milosrdného Ježíše, namalovaný podle jejích pokynů, se rozšířil po celém světě. Úcta k Božímu milosrdenství vyrůstá z biblické tradice a zjevení: nacházíme ji u starozákonních proroků (Jer 31,3 aj.) nebo v evangeliích (Lk 15).

*zpracováno podle
Slovníku křesťanských mystiků (KNA 2012)*

Vydavatelská poznámka

Základem pro knihu *365 dní se svatou Faustynou* byla publikace *Słowa na każdy dzień. Św. Siostra Faustyna. Myśli, misja, modlitwy* (Wydawnictwo M, Krakow 2002). Se svolením držitelek práv rozšířila česká redakce tyto úryvky o další citace z *Deníčku* sv. Faustyny Kowalské (Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2008) a opatřila je vlastním nadpisem. Editorka českého vydání přitom respektovala tematické členění jednotlivých měsíců podle školy spirituality svaté Faustyny (srov. Obsah). Tak jako v polské předloze uvádíme za jednotlivými úryvky zdroj, z něhož slova sv. Faustyny pocházejí. Tyto číslice se nacházejí na okraji textu českého vydání *Deníčku* z r. 2008 a slouží k snadnější orientaci. [Den. 1432] tedy znamená: Deníček, marginálie č. 1432 (s. 530–531 vydání z r. 2008).

LEDEN

Boží milosrdenství

1. ledna

Bud' vítán, nový roku

Bud' vítán, nový roku. Děkuji Ti, Pane, již předem za všechno, co mi Tvá dobrota sešle. Děkuji Ti za kalich utrpení, z něhož denně budu pít. Neubírej na jeho hořkosti, Pane, ale posilni mě, abych se dokázala z lásky k Tobě usmívat při hořkých doušcích, Mistře můj. Děkuji ti za všechny útěchy a milosti, které nejsem schopna vypočítat. ... Za to všechno Ti již dnes vzdávám díky, neboť možná ve chvíli, kdy mi podáš kalich, mé srdce nebude díkůčinění schopné. [Den. 1449]

Tak se tedy dnes s milující vůlí zcela podřizuji Tvé svaté vůli, ó Pane, i Tvým nejmoudřejším úradkům, které jsou pro mě vždy plné lásky a milosrdenství, třebaže jim dosti často nerozumím ani je nedokážu postihnout. Můj Mistře, hle, úplně Ti odevzdávám vedení své duše, veď ji sám podle svého božského zalíbení. [Den. 1450]

2. ledna

Za každou cenu poznat, kým je ten Bůh

Přemýšlela jsem o Nejsvětější Trojici, o podstatě Boha. Za každou cenu jsem chtěla proniknout a poznat, kým je ten Bůh... V jedné chvíli byl můj duch unesen jakoby mimo svět, uviděla jsem nepřístupnou záři a v ní jakoby tři zdroje záře, kterou jsem nemohla postihnout. A z té záře vycházela slova v podobě hromu a obklopovala nebe i zemi. Nic z toho jsem nechápala, což mě velmi zarmoutilo. Vtom z moře nepřístupné záře vyšel náš milovaný Spasitel, nepředstavitelně krásný, se zářícími ranami. A z té záře bylo slyšet hlas: – **Nikdo nepronikne, jaký je Bůh ve své podstatě, ani rozum andělů, ani lidí.** Ježíš mi řekl: – **Poznávej Boha tím, že budeš rozjímat o jeho vlastnostech.** [Den. 30]

3. ledna

Svatost, před níž se chvějí všechny mocnosti a síly

První vlastnost, kterou mi Pán dal poznat, je jeho svatost. Je to tak veliká svatost, že se před ním chvějí všechny mocnosti a síly. Čistí duchové si zakrývají tvář a neustále setrvávají v adoraci a jediným výrazem jejich největší úcty je – Svatý... Boží svatost je vylita na Boží církev a na každou duši, která v ní žije – avšak ne ve stejném stupni.

Dále mi Pán dal poznat svou spravedlnost. Jeho spravedlnost je tak veliká a pronikavá, že jde hluboko k podstatě věci.

Třetí vlastností je láska a milosrdenství. A pochopila jsem, že největší vlastností je láska a milosrdenství. Pojí tvorstvo se Stvořitelem. [Den. 180]

4. ledna

Jakým štěstím se sytí svatí

V jistém okamžiku pronikla Boží přítomnost celou mou bytostí, můj rozum byl podivuhodně osvícen v poznání jeho podstaty, [Bůh] mi dovolil nahlédnout do svého vnitřního života. V duchu jsem viděla tři božské osoby, ale jejich podstata je jedna, on je sám, jeden, jediný, ale ve třech osobách, ani není jedna z nich větší nebo menší, není rozdíl ani v kráse nebo ve svatosti, neboť jsou jedno. ... K tomuto poznání mě vytrhla jeho láska a spojila mě se sebou. Když jsem byla spojena s jednou osobou, byla jsem také spojena s druhou i třetí, tak, že když se spojujeme s jednou, spojujeme se tím zároveň s těmi dvěma osobami – stejně tak jako s jednou. Jejich vůle je jedna, jeden Bůh, třebaže ve třech osobách. Když se duši udílí jedna ze tří osob, je [duše] mocí té jediné vůle spojena s třemi osobami a je zalita štěstím, které tryská z Nejsvětější Trojice; tímto štěstím se sytí svatí. ... Má duše v těch chvílích zakusila tak veliké Boží rozkoše, které těžko vyjádřím. [Den. 911]

5. ledna

Kdo pochopí Tvou lásku k nám

Před Božím trůnem jsem viděla nebeské mocnosti, které bez ustání velebí Boha. Za stolcem jsem viděla tvorům nepřístupnou záři, vchází tam jen vtělené Slovo jako Prostředník. Když Ježíš vešel do té záře, uslyšela jsem tato slova: – **Napiš hned, co slyšíš: Jsem Pán ve svém bytí a neznám příkazy ani potřeby. Povolávám-li k bytí tvory, je to propast mého milosrdenství.** [Den. 85]

Vidím andělské kůry, které Ti neustále vzdávají čest, a všechny nebeské mocnosti, které Tě neustále velebí a neustále vyslovují: – Svatý, Svatý, Svatý.

Kdo pochopí Tvou lásku a Tvé neproniknutelné milosrdenství k nám! [Den. 80]

6. ledna

Neproniknutelná dobrota

Bože, jenž jsi štěstím sám v sobě a nepotřebuješ ke štěstí žádné tvory, vždyť sám v sobě jsi plností lásky, ale ze svého bezedného milosrdenství povoláváš k bytí tvory a dáváš jim účast na svém věčném štěstí. ... Ve svém bezedném milosrdenství jsi stvořil andělské duchy a připustil jsi je ke své lásce, ke své Boží důvěrnosti. Uschopnil jsi je k věčnému milování; třebaže jsi je, Pane, obdařil tak štědře leskem krásy a lásky, přesto nic nebylo z Tvé plnosti, ó Bože, a také Ti jejich krása a láska nic nepřidala, neboť Ty sám v sobě jsi všechno. A když jsi jim dal účast na svém štěstí a dovoluješ jim, aby byli a milovali Tě, je to jen propast Tvého milosrdenství. Je to Tvá neproniknutelná dobrota, za kterou Tě oslavují bez konce. [Den. 1741]

7. ledna

Pán se s námi chce rozdělit o vlastní štěstí

Bože, jenž jsi ze svého milosrdenství ráčil povolat z nicoty k bytí lidstvo. Štědře jsi je obdaroval v řádu přirozeném i milostmi. Avšak jako [by] [to] Tvé dobrotě nestačilo. – Ty nám, Pane, ve svém milosrdenství dáváš věčný život. Připouštíš nás do svého věčného štěstí a dáváš nám účast na svém vnitřním životě a děláš to jen ze svého milosrdenství. Vůbec jsme Ti ke Tvému štěstí nebyli potřební, ale Ty, Pane, se chceš rozdělit o vlastní štěstí s námi. Avšak člověk ve zkoušce neobstál; mohl bys ho potrestat jako anděly věčným zavržením, ale tu se projevilo Tvé milosrdenství a Tvé nitro bylo pohnuto velikou lítostí a přislíbil jsi sám napravit naši spásu. Je to nepochopitelná propast Tvého slitování..., buď velebena Tvé milosrdenství. [Den. 1743]

8. ledna

Stopy Tvých rukou, pečeť Tvého milosrdenství

Bože, který jsi člověka po pádu nezatratil, ale ve svém milosrdenství jsi mu odpustil, odpustil jsi božsky, to znamená, nejen žeš mu odpustil vinu, ale dal jsi mu veškerou milost. [Den. 1745]

Ó Bože, jak štědře je vylito Tvé milosrdenství, a to všechno jsi udělal pro člověka. Ach, jak musíš toho člověka milovat, když je Tvá láska k němu tak činná. Ó Stvořiteli můj a Pane, všude vidím stopy Tvých rukou a pečeť Tvého milosrdenství, které obklopuje vše, co je stvořeno. Ó můj nejslitovnější Stvořiteli, toužím Ti vzdát čest jménem všeho Tvého stvoření a tvorů, i těch, co nemají duši, volám celý vesmír, aby velebil Tvé milosrdenství. Jak veliká je Tvá dobrota, Bože! [Den. 1749]

9. ledna

Nad marnotratností Tvé lásky žasnou nebesa

Bůh sestoupí na zemi, Pán pánů, poníží se Nesmrtelný. – Avšak kam, Pane, sestoupíš, snad do Šalomounovy svatyně? ... Jaký příbytek Ti uděláme, když celá země je Ti podnoží? – Sám sis připravil příbytek – svatou Pannu. Její neposkvrněné nitro je Ti příbytkem a stává se nepochopitelný zázrak Tvého milosrdenství, ó Pane. Slovo se stává tělem – Bůh přebývá s námi, Boží Slovo – vtělené Milosrdenství. Svým ponížením jsi nás pozdvihl k svému božství; je to hojnost Tvé lásky, je to propast Tvého milosrdenství, nad touto marnotratností Tvé lásky žasnou nebesa, nyní se nikdo nebojí přiblížit se k Tobě. Jsi Bohem milosrdenství, slitováváš se nad ubohostí, jsi naším Bohem a my Tvým lidem. Jsi naším Otcem a my skrze milost Tvými dětmi, nechť je oslavováno Tvé milosrdenství, žes k nám ráčil sestoupit. [Den. 1745]

10. ledna

Zrcadlit milosrdného Krista

Ať Ježíš učinil cokoliv – dobře učinil. Prošel [životem], konaje dobro. Jeho jednání bylo plné dobroty a milosrdenství. Jeho kroky vedlo slitování. Nepřátelům projevoval dobrotu, přejícnost, pochopení, potřebným [poskytoval] pomoc a potěchu. Předsevzala jsem si věrně na sobě zrcadlit tyto Ježíšovy rysy, i kdyby mě to mělo hodně stát. [Den. 1175]

Zvláštní předsevzetí: Spojovat se s Kristem milosrdným. Pro jeho bolestné utrpení budu nebeského Otce prosit za celý svět. [Den. 1177]

Při adoraci jsem v duši uslyšela hlas: – **Tvá snaha je mi milá, má dcero, rozkoši mého Srdce, vidím každý záchvěv tvého srdce, kterým mě velebíš.** [Den. 1176]